

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Γιώργος Σταματόπουλος

Σεμινάρια δημοσιογραφίας ΔΝΤ

Θα είχε ενδιαφέρον να μάθουμε τη θεματική των σεμιναρίων που έκανε το ΔΝΤ σε δημοσιογράφους, προκειμένου αυτοί να στηρίζουν τις τράπεζες και την πολιτική των απολύσεων και περικοπών που αποφασίστηκε για τη «διάσωση» της χώρας. Λίγο έως πολύ, διαβάζοντας και ακούγοντας, γνωρίζουμε τη βασική ιδέα, τον θεμέλιο λόγο των κατακτιτών. Πόσο καλοί μαθητές αποδείχτηκαν, τι ωραίους και ευπρεπείς όρους χρησιμοποιούν, πόσο επιτήδευτοι έγιναν να σκορπίζουν τον πανικό, να εγκαθιστούν φόβο, να τρομοκρατούν τους αδαείς πολίτες. Και τι ωραία που τα είπε στην Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους στη Βουλή ο πρώην εκπρόσωπος της χώρας στο ΔΝΤ, ο κύριος Παναγιώτης Ρουμेलιώτης.

Τι μυστικές συναντήσεις και διαβουλεύ-

σεις, τι σύμφοια Ελλήνων τραπεζιτών με τους Ευρωπαίους ομολόγους τους, τι ψου ψου μεταξύ Ελλήνων πολιτικών και Ευρωπαίων (και Αμερικανών) αξιωματούχων. Τι δημόσια συζήτηση και τι διαφάνεια• τι διαύγεια. Μέγιστο και μόνο θέμα: πώς θα σωθεί το σύστημα, τίποτε άλλο. Πλήρης αδιαφορία, για το εάν η σωτηρία του συστήματος που υπηρετούν και ελέγχουν επιφέρει τη φτώχεια στο μεγαλύτερο μέρος των Ελλήνων πολιτών, τη σύγχυση και την αναπόφευκτη εξαθλίωση.

«Πώς να δολοφονείς ή να βασανίζεις ή να ταπεινώνεις έναν ολόκληρο λαό και να μη σου ραγίζει το μάτι, να μη νιώθεις ένοχος, να μη σε κατακλύζουν τύψεις συνείδησης», αυτό θαρρώ θα ήταν από τα πρώτα μαθήματα που παρακολούθησαν στα σεμινάρια του ΔΝΤ οι «συνάδελφοι»

δημοσιογράφοι.

Δεύτερο πρέπει να είναι το πώς θα γίνουν σκληρόπτεροι και ρεαλιστές, πώς θα αντιστρέψουν την πραγματικότητα, πώς θα κάνουν το μαύρο άσπρο. «Πώς -επίσης- θα αποστομώνετε τους σκληρούς αντιπάλους του φιλελευθερισμού, πώς θα πείσετε το πόπολο ότι η Αριστερά είναι μια πλάνη, μια ψευδαίσθηση, μια απάτη». Ωσαύτως: «Πώς θα τσακίσετε και θα συντρίψετε τους αντιμνημονιακούς δημοσιογράφους διά της μεθόδου της απαξίας (ειρωνείες, χλευασμούς, ύβρεις), καθιστώντας τους γραφικούς και άρα επονείδιστους και ακάθαρτους, επικίνδυνους για τη ρεαλιστική των γενναϊόδωρων κυβερνήσεων του φιλελευθερισμού. (Η γενναϊοδωρία είναι προς τους κόλακες, τους υποτελείς, τους συμβιβασμένους)».

Θα είχε, όντως, ενδιαφέρον (και γούστο) να μάθουμε το περιεχόμενο των σεμιναρίων, παρ' ότι το υποπευδύμαστε• έχει σημασία η διατύπωση. Δεν έχει, αντιθέτως, ενδιαφέρον να μάθουμε τα ονόματα εκείνων των δημοσιογράφων που παρακολούθησαν τα σεμινάρια. Θα μπλέξουμε με αντιρεαλιστικές και απεχθείς παλιές έννοιες όπως π.χ. δωσιλογισμός, ραγιαδισμός, υποτέλεια.

Ένα τέτοιο μπλέξιμο κάνει κακό σε όλους, φιλελεύθερους και αριστερούς, διότι ως γνωστόν και οι δύο ιδεολογίες έχουν τον ίδιο τροφοδότη: τον Διαφωτισμό. Άλλοι πήγαν δώθε, άλλοι πήγαν κείθε. Εκείνο που κάνει τη διαφορά (το πώς θα διατηρηθεί η ελάχιστη αξιοπρέπεια) οφείλεται στο βάθος των ανθρώπων, όχι στα κόμματα. Οι ευθύνες βέβαια υπάρχουν.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Οι Γερμανοί άρχισαν τα σουτ...

Όχι πως δεν ήταν αντιληπτή η τακτική των δανειστών και ειδικότερα αυτή που εξέφραζε η Γερμανία, αλλά, ειλικρινά, εμείς που είμαστε παρατηρητές των γεγονότων, δεν περιμέναμε, έπειτα από τέσσερις μήνες διαβουλεύσεων και δηλώσεων αισιοδοξίας από Γιούνκερ και Μέρκελ, ότι η τελική πρόταση προς την ελληνική κυβέρνηση θα ήταν παράδοση άνευ όρων ή χρεοκοπία! Μάλιστα, το Σάββατο, η ελληνική κυβέρνηση έστειλε μια αναβαθμισμένη αντιπροσωπεία στις Βρυξέλλες με επικεφαλής τον αντιπρόεδρο Γιάννη Δραγασάκη και έτοιμες τις απαντήσεις σε όσα ζητούσαν να διευκρινιστούν. Οι απέναντι δήλωσαν -εν ψυχρώ- ότι δεν είχαν εξουσιοδότηση να διαπραγματευτούν!

ΕΙΝΑΙ ολοφάνερο ότι Μέρκελ και Γιούνκερ παραπλάνησαν ενσυνείδητα τον Έλληνα πρωθυπουργό. Είναι γεγονός πως ο Αλ. Τσίπρας έδειξε, ίσως περισσότερο του επιτρεπόμενου, καλή πίστη σε δύο αξιωματούχους με υψηλό, λόγω θέσης, πολιτικό κύρος. Το παιχνίδι, όμως, ήταν σημμένο. Αποκαλυπτικό της ευρωπαϊκής σήψης είναι το γεγονός ότι μια οικονομική ένωση ανεξαρτήτων κρατών έχει μετατραπεί σε Ανώτατη Εταιρεία με βασικό μέτοχο τη Γερμανία. Η Γαλλία έχει καταστατική μειοψηφία και οι υπόλοιποι αναλόγως ποιον γλείφουν!

ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΝ μέχρι τέλους στο τελεσίγραφο της υποταγής; Πολύ πιθανόν, αφού ήδη έχουν προετοιμαστεί για μια εκστρατεία παραπληροφόρησης με σκοπό οι Ευρωπαίοι πολίτες να θεωρήσουν αποκλειστικά υπεύθυνη για το ναυάγιο την αριστερή ελληνική κυβέρνηση. «Θέλουμε να βοηθήσουμε την Ελλάδα και επίσης να

την κρατήσουμε μέσα στο ευρώ. Όμως εξαντλείται όχι μόνον ο χρόνος, αλλά και η υπομονή. Παντού στην Ευρώπη αυξάνεται το αίσθημα ότι φτάνει πια, ενώ η σκιά μιας εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη διαγράφεται ολοένα και σαφέστερα» δήλωσε την Κυριακή, λίγο μετά το σημαντικό ναυάγιο στις Βρυξέλλες, ο αντικαγκελάριος και πρόεδρος των Σοσιαλδημοκρατών (SPD) Ζίγκμαρ Γκάμπριελ και προσέθεσε: «Αν δεν επιτευχθεί σύντομα συμφωνία, η υπομονή πολλών στην Ευρώπη μπορεί να εξαντληθεί. Δεν θα αφήσουμε τους Γερμανούς εργάτες και τις οικογένειές τους να πληρώσουν για τις υπερβολικές προεκλογικές υποσχέσεις μιας εν μέρει κομμουνιστικής κυβέρνησης!» Νομίζω πως είναι απολύτως σαφές τι γινόταν και πού το πάνε.

ΚΑΙ για όσους δεν έλαβαν το μήνυμα Γκάμπριελ, τη διαδικασία της εκτέλεσης ανέλαβε να περιγράψει η εφημερίδα «Suddeutsche Zeitung», η οποία ισχυρίζεται ότι: «Αν στο Eurogroup της Πέμπτης δεν υπάρξει απόφαση, θα συγκληθεί έκτακτη σύνοδος κορυφής την Παρασκευή. Εκεί θα αναζητηθεί πολιτική λύση κι αν αυτό δεν καταστεί εφικτό, οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ζητήσουν από την ελληνική κυβέρνηση να προχωρήσει σε ειδικό νόμο που θα προβλέπει ελέγχους στην κίνηση κεφαλαίων. Αν η ελληνική κυβέρνηση δεν δεχθεί να επιβάλει έναν τέτοιο νόμο και να τον περάσει από τη Βουλή, τότε η Ελλάδα θα απομονωθεί από το οικονομικό σύστημα της Ευρώπης».

ΤΟ ΜΠΑΛΑΚΙ, λένε οι δανειστές, είναι στα χέρια της Αθήνας.

Ειδικότερα, είναι στα χέρια του πρωθυπουργού, ο οποίος σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται να αντιδράσει σπασμωδικά. Δική του υποχρέωση είναι να ζητήσει εξηγήσεις από Μέρκελ και Γιούνκερ γι' αυτό το παιχνίδι που έπαιξαν σε βάρος του και σε βάρος της χώρας. Δηλώσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ ότι προετοιμαζόμαστε και για κάθε ενδεχόμενο προκαλούν ανησυχία γιατί, κανονικά, θα έπρεπε προ πολλού να έχουν προετοιμαστεί για κάθε εξέλιξη.

Η ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΗ του Έλληνα πρωθυπουργού, σκοπεύοντας στο ευαίσθητο σημείο, δηλαδή το πλήγμα στην ηγετική ικανότητα να κυβερνήσει αποτέλεσε, όπως αποδεικνύεται, στρατηγικό στόχο των ευρωπαϊκών κέντρων εξουσίας για το χτύπημα του ΣΥΡΙΖΑ. Κι αυτό διότι το κεφάλαιο Τσίπρας είναι σημαντικό και αναγκαίο, τουλάχιστον στη φάση αυτή, για την αντιμετώπιση του κινδύνου που θα είχε η επιτυχία της νέας ελληνικής αριστερής κυβέρνησης. Δεν ξέρω αν έχει δίκιο ο Γιάννης Βαρουφάκης που πιστεύει πως οι δανειστές κάνουν την τελευταία μπλόφα. Αυτό για το οποίο είμαι βέβαιος είναι ότι ακόμα κι αν συμβιβαστούν ή αν προκληθεί ακόμα και ρήξη, δεν θα παραιτηθούν των στρατηγικών σχεδίων τους να ξεμπερδέψουν με την ενοχλητική -για τα σχέδιά τους- Αριστερά. Υπό αυτή την έννοια, ναι, η μπάλα είναι στην Αθήνα, στον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα.

ΕΘΝΟΣ

Κινήσεις υπέρ του διαλόγου

Δεν είναι εύκολο να συμμεριστεί κανείς την άποψη του πρωθυπουργού ότι «η διαπραγμάτευση τώρα αρχίζει», όταν εκείνο που τα γεγονότα καταγράφουν είναι μια σύγκρουση η οποία σίγουρα δεν έχει προηγουμένως στην τετράμηνη έως τώρα διαπραγματευτική διαδικασία και δύσκολα μπορεί να θεωρηθεί προάγγελος θετικών εξελίξεων.

Ωστόσο, η πρόκληση για εξεύρεση λύσης εξακολουθεί να ισχύει και τόσο η ελληνική κυβέρνηση όσο και οι εταίροι και δανειστές μας οφείλουν να παραμερίσουν τις όποιες πικρίες της χθεσινής αντιπαράθεσης και να ξαναρχίσουν με ανανεωμένη αποφασιστικότητα την προσπάθεια να αποτρέψουν εξελίξεις που αν συντελεστούν θα είναι οδυνηρές και για τις δύο πλευρές.

Τα χρονικά περιθώρια είναι πλέον ασφυκτικά στενά, αλλά αυτό δεν θα πρέπει να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα για καμία από τις δύο πλευρές. Αλλωστε και οι μεν και οι δε γνωρίζουν καλά ποιες είναι οι κινήσεις εκείνες που μπορούν να ξαναδώσουν στον διάλογο τη χαμένη δυναμική του και στον ελληνικό λαό την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Δήλωσε, μεταξύ άλλων, ο πρόεδρος της Κομισιόν ότι εκείνο που τον απασχολεί είναι ο ελληνικός λαός. Δεν έχουμε λόγους να αμφιβάλουμε για την ειλικρίνειά του, αλλά αυτό ακριβώς το ενδιαφέρον θα πρέπει να τον κάνει να διπλασιάσει τις προσπάθειές του. Οι θυσίες στις οποίες έχει υποβληθεί επί πέντε χρόνια ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να μείνουν αδικαίωτες. Κι αυτή η επισήμανση δεν αφορά μόνο τον Γιούνκερ. Αφορά όλους όσοι εμπλέκονται στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης. Και φυσικά και την κυβέρνηση. Που πλέον θα πρέπει να καταλάβει ότι σ' αυτή την κρίσιμη ώρα δεν έχει την πολυτέλεια να αρνείται τη συμπαράταξη με κόμματα και πρόσωπα που και την αξιοπιστία της θα ενισχύσουν και την αποτελεσματικότητά της θα διευρύνουν.